

εἰς τὸ ἀνώτατον ἄκρον τῆς ταινίας. Ἐπειτα λέγεις πρὸς αὐτό :

— Εἰπέ μας, 2 καὶ 5 πόσα κάμνουν ;

Τὸ λεμόνι καταβθίνει τὴν ταινίαν εἰς ἑπτὰ καταπτώσεις, ἧτοι σταματᾷ ἑπτάκις κατὰ τὴν περιάν του.

Μετὰ τοῦτο θέτεις τὸ λεμόνι καὶ τὴν ταινίαν ἐπὶ τινος τραπέζης ἢ σκαμνίου, λαμβάνεις μίαν δέσμη παιγνιοχάρτων καὶ προκαλεῖς τινὰ ἐκ τῆς συντροφίας νὰ ἐκλέξῃ ἓν χαρτί.

Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι ἐξέλεξε τὸ ὀκτῶ καρῶ. Λαμβάνεις πάλιν εἰς χεῖρας τὸ λεμόνι μὲ τὴν ταινίαν, καὶ ἀπευθύνεις πρὸς αὐτὸ τὰς ἐπομένους ἐρωτήσεις :

— Τί χαρτί ἐπῆρεν ὁ κύριος ; μπκστοῦνι ;

Τὸ λεμόνι πίπτει ἕως κάτω, τούτέστιν ἀπαντᾷ ὄχι.

Τὸ ἀναβιβάζεις εἰς τὸ ἀνώτατον μέρος τῆς ταινίας.

— Μήπως εἶνε καρῶ ;

Τὸ λεμόνι καταβθίνει ἕως εἰς τὸ μέσον τῆς ταινίας, ὅπερ δηλοῖ ναί, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη.

Ἄ ! καρῶ λοιπὸν εἶναι.

Ἀναβιβάζεις πάλιν τὸ λεμόνι.

— Εἰς τὰ καρῶ ὑπάρχουν φιγοῦραι, ὑπάρχουν καὶ ἄλλα χαρτιά. Μήπως εἶνε φιγοῦρα ;

Τὸ λεμόνι καταπίπτει πάλιν ὡς κάτω, ἀπαντῶν ὄχι.

Τὸ ἀναβιβάζεις ἐκ νέου.

— Λοιπὸν θὰ εἶνε ἄλλο χαρτί ;

Τὸ λεμόνι σταματᾷ εἰς τὸ μέσον τῆς ταινίας.

Τὸ ἀναβιβάζεις ἐκ νέου.

— Εἰπέ μου λοιπὸν τί ἀριθμὸν ἔχει τὸ χαρτί αὐτό ;

Τὸ λεμόνι καταβθίνει εἰς ὀκτῶ καταπτώσεις, τούτέστι σταματᾷ ὀκτῶ φοράς κατὰ τὴν κατάθασιν.

— Καλὰ, πολὺ καλὰ, ὡραῖα μοῦ ἀπήνητες.

Λαμβάνεις τὸ λεμόνι μὲ τὸ ἀριστερὸν χέρι, τὴν ταινίαν μὲ τὸ δεξιὸν ἀπὸ τὸ κάτω μέρος τὸ ὁποῖον ἐπάτεις μὲ τὸν πόδα, καὶ περιτυλίσσων αὐτὴν περὶ τὴν χεῖρά σου, τὴν τραβᾷς καὶ τὴν ἐκσπᾷς ἀπὸ τὸ λεμόνι, καὶ τὴν τοποθετεῖς εἰς μέρος μὴ βλεπόμενον καλῶς ἀπὸ τοὺς παρισταμένους.

Τέλος λαμβάνεις ἐν μαχαῖρι, κόπτεις εἰς δύο τὸ λεμόνι καὶ τὸ παρουσιάζεις εἰς ὄλους διὰ νὰ δείξης ὅτι καμμία προετοιμασία αὐτοῦ δὲν εἶχε γίνει πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ πειράματος.

Παρασκευὴ καὶ ἐξήγησις τοῦ παιγνίου

Ἐν τούτοις τὸ παίγνιον προπαρασκευάσθη ὅπως-δήποτε τεχνικῶς ἀλλὰ ἀπλῶς κατὰ τὸν ἐπόμενον τρόπον :

Προμηθεύεσαι ἓνα μικρὸν λεπτὸν σωλῆνα ἀπὸ τεκενέν, ὀλίγον κυρτὸν ἐν τῷ μέσῳ, ἔχοντα τόσον πλάτος ὥστε νὰ διέρχεται δι' αὐτοῦ ἡ ταινία, καὶ κατ' ἰδίαν, ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἄλλων, εἰσάγεις τὸν σωλῆνα αὐτὸν εἰς τὸ λεμόνι. Ὁ σωλῆν πρέπει νὰ ἔχῃ τόσον μῆκος, ὥστε νὰ μὴ ἐξέχῃ οὔτε ἀπὸ τὸ ἓν οὔτε ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τοῦ λεμονίου. Πλὴν τούτου τὸν σωλῆνα εἰμπορεῖς νὰ χρωματίσῃς μὲ τὸ ἴδιον χρῶμα τῆς ταινίας.

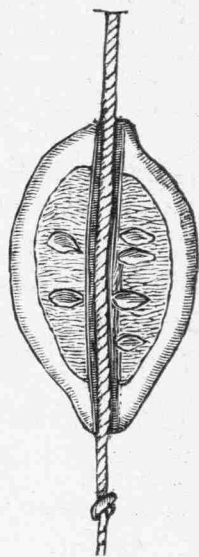
Ὡς πρὸς τὴν ταινίαν, αὐτὴ πρέπει νὰ ἔχῃ μῆκος

περίπου 1 μέτρον καὶ 20 ἑκατοστῶν. Τὸ ἐπάνω τῆς ἄκρον καταλήγει εἰς κόμβον στερεόν, τὸν ὁποῖον κρατεῖ τὸ ἀριστερὸν χέρι· εἰς τὸ κάτω ἄκρον τῆς ταινίας εἶνε προσηρτημένον σιδηροῦν σύρμα, μακρὸν ὅσον τὸ διπλάσιον μῆκος τοῦ λεμονίου καὶ εὐλύγιστον.

Τούτων οὕτως ἐχόντων παρουσιάζεις εἰς τοὺς θεατὰς τὸ λεμόνιον μὲ τὸν σωλῆνα ἐντὸς αὐτοῦ καὶ ἐπιδεικνύεις αὐτὸ καλῶς, χωρὶς ὅμως νὰ τὸ δώσῃς εἰς χεῖράς των. Λαμβάνεις εἶτα τὸ κάτω ἄκρον τῆς ταινίας καὶ εἰσάγεις αὐτὴν, τῇ βοήθειᾳ τοῦ σιδηροῦ σύρματος, ἐντὸς τοῦ σωλῆνος τοῦ ἐν τῷ λεμονίῳ εὑρισκομένου, καὶ ἐξάγεις αὐτὴν ἀπὸ τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ λεμονίου διαπερῶν αὐτὸ κατὰ μῆκος (ἴδ. σχ. 2).

Μετὰ τοῦτο ἀφαιρεῖς τὸ σύρμα ἀπὸ τὸ ἄκρον τῆς ταινίας καὶ πατεῖς τὸ ἄκρον αὐτὸ διὰ τοῦ δεξιοῦ ποδός, καὶ μὲ τὴν ἀριστερὰν χεῖρα λαμβάνεις τὸ ἀνώτατον ἄκρον τῆς ταινίας, ὅπου εἶνε ὁ κόμβος.

Ὅταν οὕτω κρατῆς τὴν ταινίαν, θὰ συμβῆ ὥστε, καθὲ φοράν ποῦ τὸ λεμόνι εὑρίσκεται εἰς τὸ ἐπάνω μέρος, ἅμα ἡ ταινία εἶνε τεντωμένη, νὰ ἐπιφέρῃ διὰ τῆς καμπύλης ἣν σχηματίζει ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ λεμονίου πίεσιν τινὰ εἰς τὸ μέσον τοῦ κυρτοῦ μέρους

Σχ. 2.

Σχ. 3.

τοῦ σωλῆνος. Ἡ πίεσις αὕτη ἀρκεῖ διὰ νὰ σταματᾷ τὸ λεμόνι ὅταν κατέρχεται. Ὅθεν εἰμπορεῖς εὐκόλως